

# "levensstormen"

wat dwalend langs de kust  
waar ik ter Noordzee strand  
zee golft over het verleden  
wat ligt begraven in het zand

van grootsheid is geen sprake  
omdat het oog niet verder reikt  
het blik hier wat rechtlijnig  
waardoor einder een strookje lijkt

levensstormen in ontmoeting  
sterk verweven met de kust  
onachtzaam in de stroming  
maar van zijn kracht bewust

als ik graaf naar herinneringen  
die hier liggen in overvloed  
klein gebleven in vergeten  
emmer ik ze ziltig zoet